

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

III. Argumentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

siam non est salus, id est, vbi nec ministerium Euangelij sonat, nec Sacramenta ministrantur. Ad infantes pertinet promissio salutis. Ergo infantes necesse est inferi Ecclesie per Baptismum, in quo super eos inuocatur nomen aeterni Patris, Filij, & Spiritus sancti. Hoc argumentum ita firmum est, vt euerri non possit. Nequaquam enim confirmari potest, pertinere salutem ad infantes extra Ecclesiam, vnde villo testimonio furenter contendunt Anabaptistae.

II. ARGVMENTVM.

INFANTES nascuntur cum peccato, nec sunt haeretici vna aeterna, sine remissione peccati. Instituit autem Deus in Ecclesia ministerium remittendi peccata, & distribuendi remissionem per Sacramenta. Vult ita dari remissionem, cum eius ministerio vtiatur. Quare infantibus impertendum est hoc beneficium per Baptismum.

QVOD vero Anabaptistae in vniuersum negant totam doctrinam de peccato originis, magis produnt suam amentiam. Nam si sine peccato, Christus non est passus pro infantibus. Collegimus autem alio loco testimonia Prophetica & Apostolica, quae ostendunt omnes nascentes secum asserre peccatum, vt Rom. 5. Mors perit in omnes homines, eo quod omnes peccauerunt, id est, sunt peccati. Ephes. 2. Erasmus & nos natura filij irae, id est, rei, seu addicti irae, in damnati. Cum igitur non dubium sit, in infantibus esse peccatum, debet aliquod esse discrimen infantium Ethnicorum, qui manent in peccato, & infantium in Ecclesia, qui recipiuntur à Deo per ministerium.

III. ARGVMENTVM.

AD quos pertinet promissio, ad eosdem pertinet & signum. Nam signum traditum est propter promissionem. Certum est autem promissionem gratiae pertinere ad infantes: Ergo necesse est, applicari signum per ministerium, quo super eos nomen Dei inuocatur.

IIII. ARGVMENTVM.

MANDATVM de Baptismo est vniuersale, ac ad totam Ecclesiam pertinet: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu, non intrabit in regnum caelorum. Pertinet igitur etiam ad infantes, vt supra per Ecclesiam. Nec dubium est semper fuisse aliqua signa, quibus infantes in Ecclesia Deo oblati sunt, vt fuit circumcisio masculorum inde vti ab Abraham, & aliae ceremoniae, quibus infantes masculi & foeminae Deo offerebantur, id est, in quibus ceremonijs nomen Dei sepe inuocabatur, & applicabatur eis benedictio diuina, promissa per Abraham. Habuerunt patres & ante Abraham alia signa à Deo tradita. Oportet enim teneri hanc hypothesein: Infantes qui sunt in Ecclesia

quos invocatum est nomen Christi, recipi in gratiam, non Tur-
 cos non Iudaicos. SED reclamant Anabaptistæ, negant pro-
 baptismum infantibus, cum nō intelligant verbum, & ceremonia
 sine accipientis sit otiosa. Ad hoc respondeo: Verissimum est, in
 adultis requiri pœnitentiam & fidem. Sed de infantibus hoc
 est tenere: Spiritus sanctus per baptismum eis datur, qui efficit
 in eis novos motus, novas inclinationes ad Deum pro ipsorum modo,
 ne id temere affirmatur. Nam hæc certa sunt, recipi infantes à Deo
 per hoc ministerium, dari item semper cum remissione peccati Spiritu
 sanctum, & neminem placere Deo, nisi sanctificatum à Spiritu
 sancto. Sicut clare inquit Christus, Nisi quis renatus fuerit ex aqua &
 Spiritu, non intrabit in regnum cœlorum. Item 1. Cor. 15. Caro & san-
 guis, videlicet sine Spiritu sancto, non possunt regnum Dei possidere.
 Et Rom. 8. Qui Spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei. Cum ergo cer-
 tum sit, hos infantes esse partem Ecclesiæ, & placere Deo, certum &
 hoc est, Deum in eis efficacem esse, quia vitam æternam oportet in
 hac vita inchoari. HÆC de Baptismo pie & diligenter confide-
 remus omnes, ut nos etiam grandiores pacto & foedere illo nos conso-
 lemur, ut supra dixi. Maxime vero adolescentes caueant, ne donum
 spiritus effundant, neque illam ingentem gloriam amittant, quam præ-
 dicat Christus de infantibus in Ecclesia: Non est voluntas Patris, ut
 pereat unus de parvulis istis. Quæ potest maior gloria cogitari, quam
 quod affirmat, hos certo placere Deo, & ei curæ esse? Et parentes hæc
 sit de baptismo innocenti Deum pro infantibus & eos Deo commen-
 dare, ac statim cum doceri possunt, assuefaciant eos, ut ipsi innocenti
 Deum, & filium eius, & paulatim eis tradant summam Evangelij. De-
 bere, cum pueri sint magna pars Ecclesiæ, sciant parentes & præce-
 ptores sibi non exiguum thesaurum commendatum esse: Quare præ-
 stent fidem & diligentiam in docenda, & regenda iuventute.

DE COENA DOMINI.

SAEPE dictum est, singulare & ingens Dei beneficium esse, & ad-
 mirabilis ipsa creatione rerum, quod Deus se patefecit humano
 generi certis & illustribus testimonijs, & voluntatem suam de nostra
 salute tradidit claris promissionibus nobis declaravit, & harum pro-
 missionum voce, Ecclesiam sibi inde usque ab initio post receptos pri-
 mos parentes condidit, & collegit. Hæc ipsa patefactio manifeste
 communit nostras mentes, ut statuere cogantur, nos Deo curæ esse,
 ut ab eo respici. Ideo historix omnes patefactionum, quæ scriptæ
 sunt, sæpe cogitentur, ut cum lapsos primos parentes Deus rece-
 pit, & primam promissionem edidit, cum Noë mandavit ut arcam
 conderet, cum Abraham promissionem novam tradidit, cum populum